



โรงเรียนวัดพุทธบูชา

คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง ปีการศึกษา ๒๕๕๕

กลุ่มบริหารงานบุคคล

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขประจำตัว.....
ครูที่ปรึกษา ๑.....
๒.....

สารบัญ

โรงเรียนวัดพุทธบูชา ๓

หลวงพ่อบุญเพิ่ม พระผู้สร้างโรงเรียนวัดพุทธบูชา ๔

โอวาท...เจ้าอาวาสวัดพุทธบูชา ๕

ประวัติโรงเรียนวัดพุทธบูชา ๖

โครงสร้างการบริหารราชการ โรงเรียนวัดพุทธบูชา ๗

นโยบายกลุ่มบริหารงานบุคคลโรงเรียนวัดพุทธบูชา

แนวปฏิบัติโรงเรียนวัดพุทธบูชา ๑๐

แนวปฏิบัติของนักเรียนโรงเรียนวัดพุทธบูชา ๑๕

กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ๒๐

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ๒๑

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย ว่าการเคารพของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๐ ๒๒

แนวปฏิบัติการลงโทษนักเรียน ๒๔

ขั้นตอนดำเนินการพิจารณาโทษนักเรียนตามมาตรการลงโทษนักเรียนที่ทำผิดโรงเรียนวัดพุทธบูชา ๒๕

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ๒๖

กิจกรรมคณะสีโรงเรียนวัดพุทธบูชา ๒๗

พิธีตอนเช้าหน้าเสาธงและบทสวดมนต์ ๒๘

โรงเรียนวัดพุทธบูชา

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑
ที่ตั้ง ๒๑๘ ถนนพุทธบูชา แขวงบางมด เขตทุ่งครุ
กรุงเทพ ฯ ๑๐๑๔๐
โทรศัพท์ ๐-๒๔๒๖-๓๒๒๒ , ๐-๒๔๒๖-๓๔๔๑
โทรสาร ต่อ ๑๐๓

รถโดยสารประจำทางที่ผ่าน สาย ๖๕
รถสองแถวแดง สาย ๑๐๗๕
รถสี่ล้อเล็ก สาย ๗๐ , ๗๗



หลวงปู่เพิ่ม พระผู้สร้างโรงเรียนวัดพุทธบูชา

พระพุทธรวิริยากร อดีตเจ้าอาวาสวัดพุทธบูชาผู้ก่อตั้งและอุปการะโรงเรียนวัดพุทธบูชา ท่านเป็นชาวอำเภอ บางคนที่ จ. สมุทรสงคราม เกิดเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๔๖๐ และอุปสมบทเป็นภิกษุเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๑ ณ วัดอมรเทพ จ. สมุทรสงคราม หลังจากอุปสมบทแล้วได้ศึกษาพระปริยัติจนได้ชั้นกรรมฐานเอกและเปรียญธรรม ๕ ประโยค ต่อมาได้ย้ายมาศึกษาอบรมที่วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร และได้รับมอบหมายให้ดูแลก่อตั้งวัดพุทธบูชา เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ เมื่อก่อตั้งวัดพุทธบูชา ท่านได้ก่อสร้างเสนาสนะสงฆ์ พระอุโบสถ พระประธาน ศาลาธรรมสังเวชฌาปนสถานกุฎิทรงไทย ศาลาการเปรียญโรงเรียนพระปริยัติธรรม ประตู่เข้าวัด จัดซื้อที่ดินขยายวัดและอื่น ๆ อีกหลายอย่างเพื่อสร้างวัดพุทธบูชาให้เป็นศูนย์กลางของชุมชน

ในด้านการศึกษา ท่านได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาได้ชวนชวน พยายามที่จะสร้างโรงเรียนเพื่อ กุลบุตร กุลธิดาในท้องถิ่นได้มีการศึกษาสูงขึ้น ได้ศึกษาเล่าเรียนไกลขึ้น และสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นโดยได้เป็นผู้อุปถัมภ์และอุปการะ โรงเรียนวัดพุทธบูชาตั้งแต่มีการเริ่มต้นขึ้นประถมศึกษาตอนปลาย (ปัจจุบันโรงเรียน ประถมได้ยุบรวมมาเป็นโรงเรียนมัธยม) และระดับมัธยมศึกษา ทั้งในด้านอาคารเรียนตลอดจนอุปกรณ์การศึกษา อื่น ๆ สำหรับโรงเรียนวัดพุทธบูชาระดับมัธยมศึกษา นอกจากจัดสร้างอาคารเรียน (ชั่วคราว) เพื่อให้นักเรียนได้มี สถานที่เรียนเรียบร้อยแล้วยังได้ร่วมกับประชาชนจัดซื้อที่ดินจำนวน ๘ ไร่ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ ให้ทางราชการสร้าง โรงเรียน ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนในปัจจุบัน

โดยปกติท่านเป็นคนแข็งแรง และทำงานทุกอย่าง ที่สามารถทำได้ด้วยความวิริยะอุตสาหะ ในระยะหลัง ท่านอาพาธด้วยโรคเนื้องอกที่ตับอ่อนและถึงแก่กรรมภาพ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๐ รวมอายุได้ ๗๐ ปี ๖ เดือน แม้ว่าเนื้อหนังของท่านกลายเป็นธาตุดินไปแล้ว แต่คุณความดีของท่านไม่หมดไป นั่นคือท่านริเริ่มและติดต่อทาง ราชการให้มาสร้างโรงเรียนมัธยมขึ้นที่วัดพุทธบูชาเมื่อ ๑๕ เมษายน ๒๕๑๖ และให้นามว่า “โรงเรียนวัดพุทธบูชา” เรียกว่าความตั้งใจ ที่จะสร้างโรงเรียนเพื่อให้เด็กได้ศึกษาในที่ใกล้ ๆ ไม่ต้องไปไกลเหมือนเมื่อก่อนได้ประสบ ความสำเร็จ พวกเราชาวพุทธบูชาควรที่จะระลึกและตระหนักในพระคุณของท่านให้ตลอดไป

โอบาท...เจ้าอาวาสวัดพุทธบูชา



ชีวิตของคนเรานั้นเป็นสิ่งมีค่ามากถ้าเราใช้เป็นถูกต้องตามธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ถ้าเราใช้ไม่เป็นถ้อยไม่เป็นไปตามคำสอนของพระองค์ ชีวิตนั้นก็ไร้ค่า เพราะฉะนั้นถ้าเราหวังความเจริญก้าวหน้าในชีวิตเรา ต้องเตรียมพร้อมด้วยการศึกษาล่าเรียน จึงขอเสนอแบบเรียนง่ายเพียง ๕ ป. คือ

แก้ปัญหาเป็น ๑

คิดให้เป็น ๑

พูดให้เป็น ๑

ทำการงานให้เป็น ๑

และอยู่ให้เป็น ๑

ทั้ง ๕ ป. นี้มีความชัดเจนอยู่ในตัวแล้วทุกประการเช่นที่แก้ปัญหาให้เป็นนั้นอธิบายว่าคนจะแก้ปัญหาได้ต้องมีปัญญาและต้องรู้ปัญหาด้วย ควรพิจารณารอบคอบและหมั่นอบรมอยู่เสมออย่าประมาทอย่างนี้เป็นต้น คำที่ว่าคิดให้เป็นนั้น หมายความว่าคิดไม่ให้เกิดทุกข์ไม่พยายาปกป้องร้ายคนอื่น ไม่เบียดเบียนคนอื่นอย่างนี้เป็นตัวอย่าง ส่วนการทำงานเป็นนั้นยิ่งจำเป็น เพราะคนเราจะอยู่เฉย ๆ โดยไม่ต้องทำงานนั้นเห็นจะลำบากอยู่แน่ แต่ต้องทำงานสุจริต ยุติธรรมและการอยู่นั้นหมายความว่าอยู่อย่างมีระเบียบวินัย ไม่เกรคนอื่น พอสรุปได้เป็นว่าถ้าปฏิบัติตนอยู่ในธรรม ดังกล่าวแล้วย่อมเป็นความเจริญตลอดไปทั้งในทาง โลกและทางธรรม

เรียนให้รู้ คูให้จำ ทำให้จริง...ยิ่งเจริญ เขยุดคิดขอให้นักเรียนจงตั้งใจฟัง ตั้งใจจำ ตั้งใจนำไปปฏิบัติ

“อยู่ให้ดีมีธรรมประจำจิต จงพินิจทำดีไม่มีหมอง

มาดีไปดีธรรมย่อมคุ้มครอง จิตผุดผ่องสุขีเพราะมีธรรม”

พระราชภาวนาพินิจ วิ.

เจ้าอาวาสวัดพุทธบูชา

ประวัติโรงเรียนวัดพุทธบูชา

โรงเรียนวัดพุทธบูชาเป็นโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการอยู่ในรูปแบบโรงเรียนสหศึกษา ตั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๑๖ สถานที่ตั้งอยู่ในบริเวณวัดพุทธบูชา แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร

ชุมชนชาวบางมด ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นต้นมาได้ขยายตัวและมีกาารเพิ่มของประชากรซึ่งเป็นเยาวชนที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนมากขึ้นตามลำดับ ได้พยายามส่งเสริมบุตรหลานของตนให้ได้รับการศึกษา แต่สถานศึกษาโดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษา ในย่านนี้ยังไม่มี ที่มีอยู่ก็ไกลเกินที่จะเดินทางไปเล่าเรียนและเสียค่าใช้จ่ายมาก ท่านพระครูวินัยสารสุภัทรวรเจ้าอาวาสวัดพุทธบูชาในขณะนั้น (ต่อมาได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระพุทธรวิริยากร) ซึ่งเป็นผู้นำชุมชนในการสร้างวัดพุทธบูชาให้เป็นศูนย์กลางของชุมชนชาวบางมดได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะให้บุตรหลานในท้องถิ่นได้ศึกษาเล่าเรียนในสถาบันการศึกษาที่ใกล้บ้านและสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นจึงได้ร่วมกับประชาชนจัดซื้อที่ดินเพื่อขยายบริเวณวัดพุทธบูชาเพิ่มขึ้นอีก ๘ ไร่ โดยมุ่งหมายที่จะให้เป็นสถานศึกษาสำหรับเยาวชน ท่านได้ติดต่อประสานงานกับทางราชการในการจัดตั้งโรงเรียน นมัธยมศึกษาเพิ่มเติมจากโรงเรียนประถมศึกษาดอนปลายที่มีอยู่แล้วและทางราชการโดยกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นชอบให้มีการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาขึ้นบนที่ดินที่วัดบริจาค เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๑๖ ให้ชื่อว่า “โรงเรียนพุทธบูชาวิทยาคม ” เป็นโรงเรียนสหศึกษา เปิดสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาสายสามัญ โดยเปิดเรียนครั้งแรกเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๑๖ มีนักเรียน ๗๗ คน มีครู ๔ คน และมีนายอินทร์ วงศ์สมบูรณ์ เป็นครูใหญ่ในระยะเริ่มแรกนี้โรงเรียนต้องอาศัยโรงเรียนประถมสามัญวัดพุทธบูชาและศาลาวัดเป็นที่เรียน

ต่อมาท่านเจ้าอาวาสได้จัดสร้างอาคารเรียนชั่วคราว ๖ ห้องเรียนให้อีกเพื่อรองรับกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นจนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ทางโรงเรียนจึงได้รับเงินประมาณจากกรมสามัญศึกษาให้สร้างอาคารเรียนเป็นตึก ๓ ชั้น ๑๘ ห้องเรียนและได้ย้ายเข้าไปอยู่ในอาคารหลังใหม่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ และในปีเดียวกันนี้ก็ได้ยุบรวมรวมโรงเรียนประถมสามัญวัดพุทธบูชา กับ โรงเรียนพุทธบูชาวิทยาคมเข้าด้วยกันและได้เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาเพียงอย่างเดียว ในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ โรงเรียนพุทธบูชาวิทยาคมได้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนวัดพุทธบูชา ” และมีจำนวนนักเรียน ครูอาจารย์ตลอดจนอาคาร อาคาร ประกอบเพิ่มเติมมากขึ้นตามลำดับนักเรียนที่เข้ามาศึกษาเล่าเรียนนอกจากจะเป็นเยาวชนในท้องถิ่นชุมชนบางมดแล้วยังมีมาจากที่อื่นๆ อีก เช่น ในเขตราษฎร์บูรณะ เขตจอมทอง เขตบางขุนเทียน เขตคลองสาน เขตยานนาวา เขตบางคอแหลม และจากอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นต้น

ปัจจุบัน โรงเรียนวัดพุทธบูชามีจำนวนนักเรียนประมาณ ๒,๐๐๐ คน มีครูทั้งสิ้น ๘๐ คน มีลูกจ้างประจำ ๑๐ คน จัดเป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่

โรงเรียนวัดพุทธบูชา ถือปรัชญาที่ว่ามนุษย์ที่อยู่ร่วมกันต้องมิระเบียดวินัยเพื่อสันติสุขส่วนรวมของสังคม โรงเรียนควรเป็นสถานที่ให้การฝึกอบรมสร้างความเป็นระเบียบและวินัยในตัวเอง มีความรู้ ความสามารถ ตามสมควร แก่อัตภาพเพื่อดำรงอยู่ได้อย่างเป็นสุขตามควร โดยถือสุภาษิตที่ว่า ทน โศก โสภณ โสภณ โสภณ “ ในหมู่มนุษย์ ผู้ที่ได้รับการฝึกดีแล้ว เป็นผู้ประเสริฐสุด ” เป็นปรัชญาของโรงเรียน

ฉะนั้น โรงเรียนวัดพุทธนุชาจึงรับนักเรียน โดยมีได้คำนึงถึงสภาพครอบครัวหรือชาติตระกูลของนักเรียน และมีได้คำนึงถึงนักเรียนที่มีผลการเรียนดีเด่นเท่านั้น แต่โรงเรียนวัดพุทธนุชา คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน ถ้า นักเรียนพร้อมที่จะได้รับการฝึกจากโรงเรียน โรงเรียนก็พร้อมที่จะฝึกฝนอบรมให้แก่ นักเรียนทุกคน โดยไม่เลือกที่รัก มักที่ชัง ไม่ว่าจะลำบากเพียงใดเพราะนี่คือภาระหน้าที่ของโรงเรียน

ข้อมูล

ชื่อโรงเรียน โรงเรียนวัดพุทธนุชา

สถานที่ตั้ง ๒๕๘

ถนนพุทธนุชา แขวงบางมด เขตทุ่งครุ

กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๕๐

อักษรย่อ พ.บ.

วันสถาปนาโรงเรียน ๑๕ เมษายน ๒๕๑๖

พื้นที่ของโรงเรียน ๘ ไร่ ๑๐๐ ตารางวา

พระประจำโรงเรียน พระพุทธชินราช

ธรรมปรัชญา

“ทน โศก โสภ โสภ โสภ โสภ”

ในหมู่มนุษย์ ผู้ที่ได้รับการฝึกดีแล้ว เป็นผู้ประเสริฐสุด

ตราประจำโรงเรียน



พ.บ. ในเรือนแก้ว

เรือนแก้ว เป็นสัญลักษณ์ของพระพุทธชินราชจำลองในพระอุโบสถวัดพุทธนุชา เป็นส่วนที่เรียกว่าประ เภทมณฑล อันแสดงถึงความเป็นผู้รู้ผู้ตื่น ผู้เบิกบานของพระพุทธองค์ การนำเรือนแก้วมาเป็นตราประจำโรงเรียน มี เหตุผล ๒ ประการ คือ

๑. โรงเรียนชื่อ โรงเรียนวัดพุทธนุชา จึงควรใช้สัญลักษณ์ทางพระพุทธศาสนา ซึ่งสอดคล้องกับความหมาย ของเรือนแก้วที่แสดงถึงการเป็นผู้มีความรู้ มีความประพฤติดี ไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจกิเลส

๒. โรงเรียนมีจุดประสงค์ที่จะอบรมบ่มนิสัยนักเรียน ทั้งด้านปัญญาและความประพฤติ

ต้นไม้ประจำโรงเรียน

ต้นราชพฤกษ์

สีประจำโรงเรียน

แดง - เหลือง

สีแดง

หมายถึง ความเข้มแข็ง อดทน หนักแน่น แน่วแน่ จริ่งจังในการทำงานทุกอย่าง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มั่นใจในการทำมา
ค้า ยึดมั่นในการทำมาค้าอย่างขยัน

สีเหลือง

หมายถึง ความซื่อสัตย์ ยุติธรรม ความคิดริเริ่ม
ความร่วมมือร่วมใจ ความเป็นภราดรภาพ ความเสียสละ
ความอ่อนน้อมถ่อมตน

ผู้ก่อตั้งโรงเรียน

พระพุทธวิริยากร (เพิ่ม กต บุญโญ)

ผู้บริจาคที่ดิน วัดพุทธบูชา

นโยบายกลุ่มบริหารงานบุคคลโรงเรียนวัดพุทธบูชา

ปีการศึกษา ๒๕๕๔

๑. ยึดหลักความรัก ความเมตตากรุณา โดยอาศัยหลักจิตวิทยาเป็นแนวทางในการปฏิบัติและใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม เป็นพื้นฐานในการดูแลนักเรียน
๒. ปกครองดูแลความประพฤติและการปฏิบัติของนักเรียนให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และพัฒนาส่งเสริมให้นักเรียนมีระเบียบวินัยในตนเอง
๓. จัดสภาพแวดล้อมและจัดกิจกรรมต่างๆ ให้นักเรียนได้พัฒนาตนเอง ได้มีโอกาสแสดงออกตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งจะสร้างความภูมิใจและสร้างแรงจูงใจที่จะให้นักเรียนเป็นคนดีอย่างยั่งยืนได้ด้วยตัวเอง
๔. สร้างเครือข่ายในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียนในการพัฒนาส่งเสริม หรือแก้ปัญหา ให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ตามความคาดหวังของผู้ปกครองและสังคม
๕. ส่งเสริม สนับสนุน และปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนมีความรู้ มีความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และประชาธิปไตยในโรงเรียน รู้จักสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองดี สามารถประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง และเป็นตัวอย่างที่ดีได้
๖. ดูแลรับผิดชอบอาคารสถานที่ภายในโรงเรียน ให้นักเรียนได้รับความปลอดภัยขณะอยู่ในโรงเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ
๗. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสามัคคีในหมู่คณะ ร่วมกันรักษาวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบัน ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายโสภณ กมล)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดพุทธบูชา

แนวปฏิบัติโรงเรียนวัดพุทธบูชา

ว่าด้วยเครื่องแบบและการแต่งกายนักเรียน

นักเรียน โรงเรียนวัดพุทธบูชาทุกคนจะต้องแต่งเครื่องแบบตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้วางไว้โดยเคร่งครัด ดังต่อไปนี้

๑. เครื่องแบบและการแต่งกายนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖

๑.๑ เสื้อ ให้ใช้เชิ้ตคอตั้ง ผ้าโทเรสีขาวเกลี้ยง ไม่มีลวดลาย ไม่บางเกิน สมควร ผ่าอกตลอด มีสายนหน้าพับด้านนอกกว้าง ๓-๔ ซม. กระดุมสีขาวกลมแบน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน

๑ ซม. (ติดเฉพาะสายนที่อกเสื้อ) แขนสั้นเพียงข้อศอก แผ่นหลังเรียบไม่มีติเกิ้ลหรือมีจีบ สายนผ่าต่อตรง มีกระเป๋าดัดระดับราวนมเบื้องซ้าย ๑ กระเป๋า ขนาดกว้าง ๘ - ๑๒ ซม. และลึก ๑๐-๑๕ ซม. ตัวเสื้อให้มี ขนาดเหมาะสมกับตัวนักเรียน ไม่หลวมและรัดรูป สอดชายเสื้อไว้ในกางเกงให้ตั้ง พอดูเรียบร้อยจนสามารถมองเห็นเข็มขัดได้อย่างชัดเจน ตลอดทั้งเส้นห้ามพับแขน ห้ามพิมพ์ลวดลายหรือขีดเขียนสิ่งอื่นใด

๑.๒ กางเกง ให้ใช้กางเกงสีดำเนื้อเรียบ ขาสั้นเพียงเหนือเข่านับจากกลางลูกสะบ้าประมาณ ๔-๗ ซม. เมื่อสวมแล้วมีส่วนกว้างของขาจากงอกเหลืออยู่ประมาณ ๖-๘ ซม. ปลายขาพับชายเข้าข้างในกว้าง ๕ ซม. เป้ากางเกงไม่สั้นไม่ยาวจนเกินไป ผ่าตรงส่วนหน้าติดชิพรูดซ่อนไว้ข้างใน มีกระเป๋าดัดตามแนวตะเข็บข้างละ ๑ กระเป๋ามีจีบด้านหน้าข้างละ ๒ จีบ ติเกิ้ลยาวไม่เกิน ๒.๕ ซม. หูกางเกงยาวไม่เกิน ๕ ซม. จำนวน ๕- ๗ หู ติดตามขอบกางเกงตามแนวตั้ง ความกว้างของขอบกางเกงไม่เกิน ๕ ซม. สวมทับชายเสื้อให้เรียบร้อยและมองเห็นเข็มขัด อนุญาตให้ใช้ผ้าเนื้อแข็ง,ผ้าดิบ,ผ้าเวสปอยท์

๑.๓ เข็มขัด เข็มขัดหนังสีดำ ผิวเรียบไม่มีลวดลาย กว้างประมาณ ๓ - ๔ ซม. เจาะรูแถวเดียว ปลายเข็มขัดต้องยาวพอสอดเข้าไว้ในปลอกเข็มขัดและต้องมนปลายเข้าหากัน หัวเข็มขัดเป็นรูปสี่เหลี่ยม

๑.๔ รองเท้า หุ้มส้นชนิดผูกเชือก หนังหรือผ้าใบสีดำ ไม่มีลวดลาย หรือขอบยางถ้าเป็นรองเท้าวางเท้า ต้องไม่มีสีสัน และเชือกต้องเป็นสีเดียวกันกับรองเท้า การร้อยเชือกให้ร้อยแบบขนานและผูกให้เรียบร้อยและห้ามเหยียบส้นโดยเด็ดขาด

๑.๕ ถุงเท้า สีขาวเกลี้ยง ไม่มีลาย ไม่หนาหรือบางเกินไป สวมครั้งละ ๑ คู่ และห้ามพับหรือม้วนสูงเลยข้อเท้า พอประมาณถึงเข่า

๑.๖ ผอม

๑.๖.๑ นักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ให้ตัดผมสั้นทรงนักเรียน ข้างหน้าและกลางศีรษะยาวไม่เกิน ๔ ซม. ห้ามนักเรียนใส่น้ำมันหรือสิ่งอื่นใด ไม่ย้อมหรือเปลี่ยนสีผม

๑.๖.๒ นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ผมนสั้นทรงอเมริกัน ข้างหน้าและกลางศีรษะ ยาวไม่เกิน ๕ ซม. ห้ามนักเรียนใส่ น้ำมันหรือสิ่งอื่นใด ไม่ย้อมหรือเปลี่ยนสีผม ไม่ตัดผม ไม่ไว้หนวดเคราหรือจอน ไม่ตักแต่งจอนผม ห้ามหวีแสกกลาง

๑.๗ เครื่องหมายโรงเรียน

๑.๗.๑ เสื้อนักเรียนชายปักอักษร พ.บ. ขนาดเท่าแบบที่โรงเรียนกำหนดที่หน้าอกเบื้องขวา ใต้อักษร พ.บ. ลงมา ๐.๕ ซม. ปักชื่อ - ชื่อสกุลตัวบรรจง ขนาด ๐.๕ ซม. ใต้ชื่อ - ชื่อสกุล ลงมา ๐.๕ ซม. ปักจุด จำนวนตามระดับชั้น โดย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑,๔ ปัก ๑ จุด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒,๕ ปัก ๒ จุด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓, ๖ ปัก ๓ จุด และที่ปลายปกเสื้อด้านซ้ายปักเลขห้องด้วยเลขไทย โหมที่ปักให้ปักด้วยไหม สีน้ำเงิน

นักเรียนชาย ม. ๑-๓ ให้ปักสัญลักษณ์เรือนแก้วเหนืออักษร พ.บ. (๐.๕ ซม.)

นักเรียนชาย ม. ๔-๖ ให้ติดเข็มเรือนแก้ว เหนืออักษร พ.บ. (๐.๕ ซม.)

๒. เครื่องแบบและการแต่งกายนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖

๒.๑ เสื้อ

๒.๑.๑ นักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ให้ใช้ผ้า โทเรสีขาวเกลี้ยงไม่บางเกินสมควร แบบเสื้อคอพับในตัว ไหล่ไม่ตก ปกกะลาสี พอให้สวมศีรษะได้สบาย สาบคลบเข้าข้างใน ส่วนบนของสไบให้ใหญ่ คอเบาะและไม่เห็นตะเข็บข้างใน มีปกขนาด ๑๔-๑๕ ซม. ใช้ผ้าสองชั้นเย็บแบบเข้าถ้ำ แขนใช้ผ้าตรงยาวเพียง ข้อศอก ปลายแขนจีบหน้า ๓ จีบ ด้านหน้า ๓ จีบ หันจีบออกขอบแขนประกอบด้วยผ้าสองชั้นกว้าง ๓ ซม. ความยาวของเสื้อวัดถึงข้อมือเมื่อขึ้น ชายขอบเสื้อข้างล่างมีรอยพับไม่เกิน ๓ ซม. ความกว้างของตัวเสื้อตั้งแต่ได้แขนถึงขอบล่าง ห่างจากลำตัวข้างละ ๔-๕ ซม. ริมขอบด้านล่างขวาดัดกระเป๋ายาวกว้างไม่เกิน ๕-๑๒ ซม. ยาว ๑๐-๑๔ ซม. ปากกระเป๋ายับเป็นริมกว้างไม่เกิน ๒ ซม.

๒.๑.๒ นักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ให้ใช้ผ้า โทเรสีขาวเกลี้ยงไม่บางเกินสมควร ไหล่ไม่ตก ปกเช็ด ผ่าตลอดสไบที่อกคลบเข้าข้างในกว้าง ๓ ซม. ดัดกระดุมแบบสีขาวกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑ ซม. แขนยาวเพียงเหนือข้อศอก ความกว้างของตัวเสื้อวัดห่างจากลำตัวข้างละ ๔-๕ ซม. สอดชายเสื้อไว้ใน กระโปรง ดึงแล้วไม่ดึงไม่หย่อน เมื่อคาดเข็มขัดแล้วมองเห็นเข็มขัดตลอดรอบเอว

๒.๒ เสื้อชั้นใน (ยกทรง) ใช้แบบแขนเป็นสายตรงธรรมดา ต้องสวมเสื้อทับเต็มตัวคอกระเช้า ห้ามใช้เสื้อทับชนิดเสื้อกลมรอบแขนกว้าง แผ่นหลังแคบคอเสื้อทับด้านหน้าเล็กกว่าคอเสื้อนักเรียน เสื้อทับในให้ใช้สีขาว ไม่มีลวดลายใช้ผ้าสองชั้นเย็บแบบเข้า

๒.๓. คอซอง ใช้ผ้าสีกรมท่า ชายสามเหลี่ยมกว้าง ๘-๙ ซม. ความยาว ๘๐-๑๐๐ ซม. ตามความเหมาะสม ใช้แบบผูกสำเร็จ เจ็อนกะลาสี อยู่ตรงระดับศูรรอบพับของปก

๒.๔ กระโปรง ผ้าโทเรสีกรมท่าเกลี้ยง ไม่มีลวดลายแบบธรรมดา ด้านหน้าและด้านหลังพับเป็นจีบ ด้านละ ๓ จีบ ความลึกของจีบ ๓-๔ ซม. แต่ละจีบหันออกด้านนอก เย็บทับบนจีบจากขอบกระโปรง ด้านบนลงมา ๖ - ๑๒ ซม. เว้นระยะความกว้างตรงกลางพองาม กระโปรงยาวได้เข่าลงมาประมาณ ๑๐ ซม. ไม่เย็บปลายสอบ เข้า ชายกระโปรงพับคลุมด้านในกว้าง ๖ ซม. ขอบกระโปรงอยู่เสมอกว้างไม่พับเมื่อสวม

๒.๕ รองเท้า รองเท้านักเรียนแบบหุ้มส้นหัวมน (ห้ามใช้แบบหัวแหลม) ชนิดมีสายรัดหลังเท้า หนังสือดำไม่มีลวดลายสันรองเท้าสูงไม่เกิน ๓ ซม. ดัดกระดุมให้เรียบร้อย พื้นธรรมดาไม่เสริมหนา

๒.๖ ถุงเท้า ใช้ถุงเท้าสีขาวทอแนวเดียวกัน ไม่ใหญ่ ห้ามใช้ถุงเท้าในลอนอย่างเลียนหรือผ้าฝ้าย ไม่มีลวดลาย ไม่ขลิบ ไม่ปักหรือตกแต่งใดๆ ใช้พับปลายเป็นขอบขนาด ๔-๖ ซม. เนื้อข้อเท้า

๒.๗ เข็มขัด นักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ใช้ เข็มขัดหนัง เรียบสีดำ กว้าง ๓ - ๔ ซม. (ห้ามใช้เข็มขัดหนังยางหรือพลาสติก) หัวเข็มขัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แบบชนิดหัวกลม ใช้หนัง สีดำหุ้ม ปลอดภัยเดียวกับเข็มขัดเป็นหนังขนาดกว้าง ๑.๕ ซม. สำหรับสอดปลายเข็มขัด เข็มขัดนี้ให้คาดทับขอบกระโปรงเท่านั้น ห้ามคาดทับได้ขอบกระโปรง ห้ามติดรูปลอกหรือขีดเขียนด้วยสีต่างๆ และห้ามใช้เข็มขัดที่มีลวดลายหรือตัวอักษรใด ๆ บนเข็มขัด ห้ามตัดปลายเป็นรูปอื่น ๆ หรือตัดสั้น

๒.๘ ผอม

๒.๘.๑ นักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ตัดทรงผมโดยรอบศีรษะ ความยาวจากดั้งหูไม่เกิน ๑ ซม. ห้ามตัดหรือซอยตกแต่งทุกชนิด หวีแสกข้างเท่านั้น ดัดกับแบบธรรมดาสีดำบริเวณขมับ ห้ามดึงผมไปติดกับกลางศีรษะ ห้ามติดกับกระหรือไว้ผมม้า ผมนั้นท้ายทอยอยู่แนวเดียวกับด้านข้างไม่สั้นหรือไม่ยาวกว่า ไม่โกจรกหรือยอมให้ผิดธรรมชาติ

๒.๘.๑ นักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ และนักเรียนที่เรียนกิจกรรมนาฏศิลป์ ถ้าตัดสั้นให้ตัดทรงบ๊อบ ความยาวเสมอกันเส้นผมไม่สั้นหรือไม่ยาวกว่า ไม่โกจรกหรือยอมให้ผิดธรรมชาติ ถ้าผมยาว ต้องรวบให้เรียบร้อยอยู่ในระดับหู ผูกด้วยริบบิ้นสีดำ สีน้ำเงิน หรือสีน้ำตาล ดัดกับแบบธรรมดาสีดำให้ขนาดความกว้าง 1 นิ้ว เรียบร้อย ห้ามถักเปียแบบตะขาบ เริ่มถักจากกลางศีรษะระดับใบหูด้านบน ความยาวของผมเมื่อรวบหรือถักเปียอยู่ระดับครึ่งรักแล้ว เมื่ออยู่ในเครื่องแบบนักเรียนไม่ว่าในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียน ห้ามปล่อยผม

๒.๘ ไบหน้า นักเรียนหญิงไม่แต่งให้ผิดธรรมชาติ เช่น โกนคิ้ว หรือถอนขนคิ้ว ไม่ใช่เครื่องสำอาง เช่น ทาปาก เขียนคิ้ว ใช้แป้งหรือครีมรองพื้น ฯลฯ

๒.๑๐ เล็บ ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายต้องตัดเล็บสั้นตามริมเนื้อและรักษาให้สะอาด ไม่ทาหรือขีดเขียนเล็บด้วยวิธีการใด ๆ

๒.๑๑ เครื่องหมายโรงเรียน

๒.๑๑.๑ เสื้อนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษา ๑-๓ ปักอักษร พ.บ. ขนาดเท่าแบบที่โรงเรียน กำหนดที่หน้าอกเบื้องขวา ได้อักษร พ.บ. ลงมา ๐.๕ ซม. ปักชื่อ - ชื่อสกุลตัวบรรจง ขนาด ๐.๕ ซม. ใต้ชื่อ - ชื่อสกุล ลงมา ๐.๕ ซม. ปักจุดจำนวนตามระดับชั้น ที่เหนือรอยต่อปกด้านซ้ายปักเลขห้องด้วยเลขไทย โหมที่ปักให้ปักด้วยไหมสีน้ำเงิน และปักตราโรงเรียน (สัญลักษณ์เรือนแก้ว) เนื้ออักษร พ.บ. ๐.๕ ซม.

๒.๑๑.๒ เลื่อนนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษา ๔-๖ ดัดเข็มสัญลักษณ์เรือนแก้ว ที่อกเบื้องขวา ได้
สัญลักษณ์เรือนแก้วลงมาปักอักษร พ.บ. ขนาดเท่าแบบที่โรงเรียนกำหนดที่หน้าอกเบื้องขวา ได้อักษร พ.บ. ลงมา
๐.๕ ซม. ปักจุดจำนวนตามระดับชั้น ที่ปลายปกด้านซ้ายปักเลขห้องด้วยเลขไทย ไหมที่ปักให้ปักด้วยไหมสีน้ำเงิน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑,๔ ปัก ๑ จุด

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒,๕ ปัก ๒ จุด

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓,๖ ปัก ๓ จุด

ตัวอย่างการปักอักษรย่อของโรงเรียน

(ม. ๑- ม.๓)



พ.บ.

ชื่อ – สกุล



พ.บ.

ชื่อ – สกุล



พ.บ.

ชื่อ – สกุล



(ม. ๔- ม.๖)

ดัดเข็ม(ผู้ได้รับอนุญาต)

ดัดเข็ม(ผู้ได้รับอนุญาต)

ดัดเข็ม(ผู้ได้รับอนุญาต)

พ.บ.

ชื่อ – สกุล



พ.บ.

ชื่อ – สกุล



พ.บ.

ชื่อ – สกุล



๓. เครื่องแบบอื่น ๆ

๓.๑ ชุดพลศึกษา

๓.๑.๑ เสื้อ นักเรียนทุกคนใช้เสื้อแขนสั้น คอโปโลสีแดง ตามแบบที่โรงเรียนกำหนด ปักชื่อ-สกุล ด้วยไหมสีขาว ที่หน้าอกเบื้องขวาขนาด ๐.๕ ซม.ขนาดเสื้อต้องเหมาะสมกับรูปร่าง ห้ามดัดแปลงขนาดและรูปร่าง

๓.๑.๒ กางเกง นักเรียนหญิงและนักเรียนชายใช้ กางเกงวอร์มสีดำ ตามแบบที่โรงเรียนกำหนด ขนาดเหมาะสมกับรูปร่าง

๓.๑.๓ รองเท้า นักเรียนหญิงใช้รองเท้าผ้าใบชนิดหุ้มส้นสีขาว แบบผูกเชือกสีขาว ไม่มีลวดลายเป็นสีอื่น นักเรียนชายใช้รองเท้านักเรียน

๓.๑.๔ ถุงเท้า นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ใช้ถุงเท้านักเรียน ตามที่โรงเรียนกำหนด

๓.๑.๕ ให้แต่งชุดพลศึกษาเฉพาะวันที่เรียนพลศึกษาเท่านั้น

๓.๒. เครื่องแบบลูกเสือ-เนตรนารี

๓.๒.๑ เครื่องแบบลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

๑) หมวกทรงอ่อนสีเลือดหมู หน้าหมวกมีตราคณะลูกเสือแห่งชาติ

๒) เสื้อ - กางเกง ให้ใช้สีทากีเป็นสีเดียวกันพร้อมผ้าผูกคอลูกเสือ

สีเหลืองตราพระที่นั่งจักรีมหาปราสาท

๓) แขนเสื้อข้างขวา ดัดป้ายชื่อโรงเรียนต่ำจากตะเข็บ ๑ ซม.

๔) ป้ายชื่อนักเรียนเป็นแบบโลหะกลัดติดที่หน้าอกด้านขวามือ หรือปักด้วย

ไหมสีเหลืองสีเลือดหมู

๕) บ่าอินทรีหนูสีเลือดหมู ตรงกลางมีเครื่องหมาย ล.ญ.

๖) เข็มขัดลูกเสืออย่างธรรมดา

๗) ถุงเท้าขาวสีทากี พับขอบไว้ได้เข้า

๘) สายรัดพู่สีเลือดหมู

๙) รองเท้าผ้าใบหรือรองเท้านักเรียนหุ้มส้นสีน้ำตาลแก่ไม่มีลวดลายใด ๆ

แบบผูกเชือก

๓.๒.๑ เครื่องแบบเนตรนารีสามัญรุ่นใหญ่

๑) หมวกทรงอ่อนมีปีกสีเขียวมะกอก พับปีกด้านหลัง ด้านหน้า

ติดเครื่องหมายเนตรนารี

๒) เสื้อสีเขียวมะกอกแบบเชิ้ตแขนสั้น ตัวเสื้อผ่าตลอดอกเสื้อมีสามมีกระเป๋

ข้างละ ๑ กระเป๋า มีแถบตรงกึ่งกลางตามแนวตั้ง ปกกระเป๋าเป็นรูปมน

ชายกลางแหลม ดัดกระดุม ๑ เม็ด มีอินทรีหนูสีเดียวกับเสื้อบนบ่าทั้งสองข้าง

๓) บ่าอินทรีหนูสีเลือดหมู ตรงกลางปักตัวอักษร น.น.

๔) ปักชื่อนักเรียน ด้วยไหมสีเหลืองบนพื้นผ้าสีเลือดหมูที่หน้าอกด้านขวาเหนือ

กระเป๋

๕) แขนเสื้อด้านขวา ต่ำจากตะเข็บ ๑ ซม. ดัดป้ายชื่อโรงเรียน

- ๖) แขนเสื้อด้านซ้าย ต่ำจากตะเข็บ ๑ ซม. ติดเครื่องหมาย “หมู”
๗) ที่อกด้านซ้าย เหนือกระเป๋าติดเครื่องหมาย “มองไกล”
๘) ผ้าผูกคอสีเหลือง มีตราพระที่นั่งจักรีมหาปราสาท สี
๙) กระโปรงสีเขียวมะกอก สีเดียวกับเสื้อ ความยาววัดจากใต้เข่าลง มาประมาณ
๗ ซม. มีจีบด้านหน้า ๒ จีบ จีบหันออกนอกตัวมีกระเป๋าตามแนวตะเข็บ
ด้านขวา ๑ กระเป๋า
๑๐) เข็มขัดหนังสีดำ กว้างไม่เกิน ๓ ซม. หัวโลหะสีทองมีลวดลาย
คุณรูปเครื่องหมายเนตรนารี

๑๑) รองเท้า – รองเท้า ใช้เช่นเดียวกับเครื่องแบบนักเรียน

๓.๒. เครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหาร ให้แต่งเฉพาะนักเรียนที่เรียนวิชานี้ และให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการแต่งกายเครื่องแบบนั้น ๆ

๔. เครื่องใช้และเครื่องประดับ

๔.๑ ห้ามใช้เครื่องประดับทุกชนิดไม่ว่าจะมีค่าหรือไม่ สำหรับเครื่องรางของขลังประเภทสายสิญจน์หรืออื่น ๆ ถ้าจำเป็นต้องใช้ให้คล้องไว้ในเสื้อด้านใน หากประสงค์จะแขวนพระเครื่องหรือเครื่องหมายตามศาสนาที่ตนนับถือ ให้ใช้สร้อยขแดนเลสที่มีความยาวขนาดที่เก็บไว้ในเสื้อได้มิดชิด

๔.๒ นาฬิกา ใช้สายโลหะสแตนเลสหรือโลหะสีทอง หรือหนังสีดำ , สีน้ำเงิน , สีน้ำตาล เท่านั้น
หน้าปัดนาฬิกาต้องมีขนาดพอสมควรและไม่มีสีฉูดฉาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑ นิ้ว

๔.๓ กระเป๋าหนังสือ นักเรียนทุกคนต้องใช้กระเป๋านักเรียนแบบฝาปิดทำด้วยหนังเทียมสีดำ ขนาด ๓๐-๔๐ ซม. หรือกระเป๋าสะพาย (เป้) ไม่มีลวดลาย ไม่ขีดเขียน ไม่ใช้ตัวหนีบหรือตกแต่งด้วยรูปหรืออักษรอื่นใดและไม่ใช้กระเป๋าหรือถุงผ้าแบบอื่น นอกจากตามแบบที่โรงเรียนกำหนดเท่านั้น

แนวปฏิบัติของนักเรียนโรงเรียนวัดพุทธบูชา

๑ การมาและการกลับของโรงเรียน นักเรียนจะต้องมาโรงเรียนก่อนเวลา ๐๗.๓๐ น. ถ้ามาหลังธงชาติขึ้นสู่ยอดเสาจะถือว่ามาสาย ต้องแสดงบัตรประจำตัวนักเรียน เพื่อให้ครูหรือยามได้ลงชื่อ นักเรียนมาสายเกินกว่า ๐๘.๐๐ น. จะต้องได้รับอนุญาตเข้าห้องเรียนจากครู

๑.๑ กำหนดเวลาทำการปกติของโรงเรียน

โรงเรียนกำหนดเวลาให้นักเรียนดังนี้

เวลา ๐๗.๔๐ น. - สัญญาณออก เปิดเพลงประจำโรงเรียน มาร์ชพุทธบูชา,
นักเรียนเตรียมตัวเข้าแถว

- นักเรียนพร้อมกันที่หน้าเสาธง

- เข้าแถวตามระดับชั้น ม.๑ อยู่ทางซ้ายมือของพิธีกรเรียงไป

จนถึง ม.๖ ทางขวามือ

- นั่งสมาธิ ประมาณ ๑-๒ นาที

- เคารพธงชาติ ปฏิญาณตน สวดมนต์ แผ่เมตตา

- ให้การอบรมและแจ้งข่าวสารต่าง ๆ

เวลา ๐๘.๑๐-๐๘.๒๐ ครูที่ปรึกษาพบนักเรียน (Home room)

เวลา ๐๘.๒๐- ๑๓.๑๐ น. เรียนตามปกติ และหลังเลิกเรียนแล้วถ้าไม่มีกิจกรรมที่

โรงเรียนมอบหมาย ให้นักเรียนกลับบ้านทันที ถ้ามีกิจกรรมใด ๆ หลังเลิกเรียนจะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ หากนักเรียนคนใดไม่มีกิจกรรมอื่นใดแต่ประสงค์อยู่ใน โรงเรียนเพื่อทำการบ้านหรืองานอื่น ๆ ให้อยู่ได้ไม่เกิน ๑๘.๐๐ น.

๑.๒. การมาโรงเรียนในวันหยุดราชการ หากนักเรียนจะมาทำกิจกรรมใด ๆ ในบริเวณโรงเรียน ต้องแต่งเครื่องแบบนักเรียนให้เรียบร้อยหรือถ้าแต่งชุดธรรมดาต้องแต่งกายสุภาพ และมีบัตรประจำตัวนักเรียน

๒. การมาโรงเรียนสาย

โรงเรียนมีความปรารถนาที่จะฝึกนิสัยให้นักเรียนเป็นผู้มีความรับผิดชอบตรงต่อเวลาไม่มาโรงเรียนสาย หากมีความจำเป็นต้องปฏิบัติดังนี้

๑. มีจดหมายลา มีลายเซ็นผู้ปกครองรับรอง และมีเอกสารหลักฐานยืนยันว่าไปทำกิจกรรมนั้น ๆ มาแสดงเพื่อขออนุญาตเข้าโรงเรียน และต้องแสดงบัตรประจำตัวนักเรียน

๒. รับใบอนุญาตเข้าห้องเรียนจากครู และไปรายงานตัวกับครูที่ปรึกษา

๓. หากนักเรียนมาโรงเรียนสายและไม่มียอดหมายรับรองจากผู้ปกครองจะมีความผิดและได้รับการพิจารณาโทษตามระเบียบ

๔. ถ้านักเรียนมาสายครบ ๓ ครั้ง จะรายงานถึงผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองได้แก้ไขและรับรองกับทางโรงเรียนว่าจะไม่ให้นักเรียนในปกครองมาสายเช่นนี้อีก

๓. การลา

๓.๑ การลาหยุดเรียน

๓.๑.๑ ลาป่วย ให้ส่งใบลาในวันที่ลาโดยมีลายเซ็นรับรองของผู้ปกครองคนเดียวกับผู้ปกครองที่เซ็นไว้ในวันมอบตัวหรือถ้าส่งไม่ได้ อนุญาตให้นำมาส่งในวันที่มาเรียน แต่ขอให้แจ้งให้ทางโรงเรียนทราบ โดยวิธีการใดวิธีการหนึ่งเพื่อโรงเรียนจะได้ไม่เป็นกังวลเกี่ยวกับสวัสดิภาพของนักเรียน

๓.๑.๒. ลากิจ ให้ส่งใบลาก่อน ๑ วัน หรือส่งในวันที่ลา แต่ถ้าไม่สามารถส่งได้อนุญาตให้ส่งในวันที่มาเรียนในใบลาต้องมีลายเซ็นรับรองของผู้ปกครองคนเดียวกับผู้ปกครองที่เซ็นไว้ในวันมอบตัว

๓.๒. การลาป่วยของนักเรียน ให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้

๓.๒.๑ แจ้งครูผู้สอน , ครูที่ปรึกษา เพื่อขออนุญาตเข้าพักในห้องพยาบาล

๓.๒.๒ ในกรณีป่วยต้องกลับไปรักษาตัวที่บ้าน ต้องขอใบรับรองจากห้องพยาบาล ไปแจ้งต่อฝ่ายปกครองของอนุญาตโทรศัพท์ถึงผู้ปกครองและนำไปรับรองไปแจ้งกับครูผู้สอน , ครูที่ปรึกษา จึงขอใบอนุญาตออกนอกบริเวณ โรงเรียนได้และต้องมีผู้ปกครองมารับ

๓.๓ ใบลา ให้เขียนหรือพิมพ์ตามแบบของใบลาลงในกระดาษที่เหมาะสมเท่านั้น หากไม่ถูกต้องจะไม่รับพิจารณา

๓.๔ การขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน เมื่อมาอยู่ในโรงเรียนแล้วหากนักเรียนมีความจำเป็นที่จะต้องขออนุญาตออกไปทำธุระนอกโรงเรียน ต้องปฏิบัติดังนี้

- ๓.๔.๑ มีผู้ปกครองมารับด้วยตัวเอง
- ๓.๔.๒ ผู้ปกครองเขียนใบลาด้วยตัวเอง ให้นักเรียนนำไปให้ครูผู้สอน , ครูที่ปรึกษา เช่น
รับทราบแล้วนำมาขอใบอนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียนที่ฝ่ายกิจกรรมนักเรียน
- ๓.๔.๓ หากผู้ปกครองไม่สามารถเขียนหนังสือได้ ให้นักเรียนเขียน และให้ผู้ปกครองเซ็น
เฉพาะชื่อ แล้วปฏิบัติตามขั้นตอน ๓.๔.๒
- ๓.๔.๔ จะพิจารณาอนุญาตเฉพาะที่จำเป็นและมีหลักฐานแสดงว่าจำเป็นเท่านั้น
- ๓.๔.๕ ไม่รับการลาทางโทรศัพท์
- ๓.๔.๖ ต้องใช้บัตรประจำตัวนักเรียนแสดงทุกกรณี
- ๓.๔.๗ กรณีใช้ใบลาหากทางโรงเรียนพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรให้ออกไป ก็ไม่อนุญาต
ให้ออกไป
- ๓.๔.๘ ข้อกำหนดสำคัญในการใช้ใบขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน
 ๑. รักษาเวลาออกนอกบริเวณโรงเรียน ตามที่ระบุในใบขออนุญาต
 ๒. ต้องพกบัตรประจำตัวนักเรียน เพื่อพร้อมให้ตรวจสอบว่า ชื่อผู้ขออนุญาตกับผู้
ออกนอกบริเวณโรงเรียนเป็นคนเดียวกัน

๓.๕ หากนักเรียนหยุดไปแล้ว ๓ วัน โดยทางโรงเรียนไม่ทราบสาเหตุทางโรงเรียนจะมีจดหมาย
หรือโทรศัพท์ติดต่อไปให้ผู้ปกครองชี้แจงเหตุผล

ถ้านักเรียนหยุดเรียนเกิน ๗ วัน โดยไม่ทราบสาเหตุทางโรงเรียนจะมีจดหมายลงทะเบียนติดต่อไปขอเชิญ
ผู้ปกครองมาชี้แจงเหตุผลและหาทางแก้ไขโดยด่วน

๔. การทำกิจกรรมนอกโรงเรียน

โรงเรียนมีจุดประสงค์มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน จึงมุ่งส่งเสริมความสามารถของนักเรียนทุกสาขาเมื่อมี
โอกาส ดังนั้นบางครั้งนักเรียนจึงต้องออกไปทำกิจกรรมนอกโรงเรียนบ้าง เช่น แข่งขันกีฬา ตอบปัญหา การแสดง
ต่าง ๆ ทักษะกีฬา อยู่ค่ายพักแรม ฯลฯ กรณีเช่นนี้จะต้องปฏิบัติตามดังนี้

- ๔.๑ โรงเรียนจะมีหนังสือขออนุญาตเพื่อแจ้งให้ทราบ
- ๔.๒ นักเรียนนำหนังสืออนุญาตจากผู้ปกครองส่งคืนโรงเรียน
- ๔.๓ โรงเรียนจะไม่อนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ถ้าผู้ปกครองไม่อนุญาตเป็นลาย
ลักษณ์อักษร

๕. การทำความเคารพ

- ๕.๑ นักเรียนจะต้องเคารพครูทุกท่านในโรงเรียน เคารพบิดา – มารดา ญาติผู้ใหญ่ ผู้อุปการะและ
ผู้สูงอายุ และต้องสุภาพกับบุคคลทั่วไป
- ๕.๒ ในการทำความเคารพของนักเรียนต่อบุคคลต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่า
ด้วย การเคารพของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๐

๕.๓ ในกรณีที่ครู และผู้มีเกียรติให้การอบรม, ให้โอวาทหน้าเสาธงให้ผู้นำนักเรียนบอกทำความเคารพ โดยใช้คำบอก “นักเรียนเคารพ” นักเรียนยกมือไหว้พร้อมทั้งกล่าวคำว่า “สวัสดีครับ – ค่ะ” เมื่อให้การอบรมหรือโอวาทเสร็จแล้วให้ผู้นำนักเรียนบอกทำความเคารพ โดยใช้คำบอก “นักเรียนเคารพ” นักเรียนยกมือไหว้พร้อมทั้งกล่าวคำว่า “ขอบคุณครับ – ค่ะ”

๖. การรักษาชื่อเสียงของโรงเรียน

- ๖.๑ นักเรียนต้องช่วยกันรักษาชื่อเสียงของโรงเรียน โดย ไม่กระทำความเสียหายไม่ว่าทางใด ๆ
- ๖.๒ ต้องประพฤติตนให้เหมาะสมกับสภาพวัยของนักเรียนต้องมีกิริยาจาสุภาพและมีวินัย
- ๖.๒ นักเรียนต้องบำเพ็ญตนเป็นประโยชน์ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น ไม่ว่าจะป็นในโรงเรียนหรือนอกบริเวณโรงเรียน

๗. การรักษาทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน นักเรียนพึงปฏิบัติดังนี้

- ๗.๑ ทิ้งเศษกระดาษ ขยะ ในถังที่รองรับ
- ๗.๒ ไม่เด็ด หัก หรือทำลายไม้ดอกไม้ประดับหรือไม้ยืนต้นของโรงเรียน
- ๗.๓ ไม่ขีดเขียนผนังอาคาร โต๊ะ เก้าอี้ ม้านิน ห้องน้ำห้องส้วมของโรงเรียน
- ๗.๔ ช่วยรักษาความสะอาดของห้องเรียนและผนังอาคารเรียน
- ๗.๕ ช่วยกันรักษาความสะอาดของบริเวณโรงเรียน บริเวณที่มีบริการน้ำดื่มน้ำใช้และไม่ควรล้างหน้า ล้างมือ หรือล้างเท้าบริเวณน้ำดื่ม
- ๗.๖ ราคาน้ำชำระห้องส้วมให้สะอาดหลังการใช้
- ๗.๗ ไม่ทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน หากพบเห็นสิ่งใดชำรุดควรแจ้งให้ครูทราบ
- ๗.๘ ถ้านักเรียนคนใดทำสมบัติของโรงเรียนเสียหาย ในลักษณะใดก็ตาม นักเรียนจะถูกลงโทษตามระเบียบของโรงเรียน และชดใช้ค่าเสียหายในการนั้น ๆ

๘. การลาออก

นักเรียนที่พึงประสงค์จะลาออก ต้องให้ผู้ปกครองมาลาออกด้วยตนเอง ถ้าลาออกภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันเปิดเรียนวันแรก ลาออกได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายตามที่โรงเรียนกำหนดไว้ ถ้าพ้นกำหนด ๗ วันไปแล้ว ต้องเสียค่าใช้จ่ายตามที่โรงเรียนกำหนดไว้ โรงเรียนถึงจะออกหลักฐานให้

๙. การใช้โทรศัพท์

๙.๑ การใช้โทรศัพท์สาธารณะภายในโรงเรียน นักเรียนต้องปฏิบัติดังนี้

- ๑. อนุญาตให้นักเรียนใช้ก่อนเวลาโรงเรียนเข้าตอนเช้า ช่วงพักกลางวันและหลังเลิกเรียน
- ๒. ถ้ามีเหตุจำเป็นต้องใช้โทรศัพท์ในเวลาอื่นให้ขออนุญาตจากครูผู้สอนหรือครูเวรฝ่ายกิจกรรมนักเรียน เป็นกรณีพิเศษและไม่ควรนานเกิน ๓ นาที
- ๓. การสนทนาให้ใช้ภาษาที่สุภาพ
- ๔. เมื่อพบว่าโทรศัพท์สาธารณะภายในโรงเรียนชำรุดให้แจ้งฝ่ายธุรการ

๙.๒ การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ นักเรียนต้องปฏิบัติดังนี้

- ๑. โรงเรียนไม่สนับสนุนให้นักเรียนใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เพราะเป็นสิ่งที่ฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น หากนักเรียนคนใดประสงค์จะใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ต้องขออนุญาตจากทางโรงเรียนก่อน

๒. นักเรียนต้องกรอกแบบอนุญาตการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และต้องให้ผู้ปกครองรับรอง
๓. ให้ปิดเครื่องโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเวลาที่มีการเรียนการสอน การประชุม และพิธีการต่าง ๆ
 ๔. นักเรียนที่นำโทรศัพท์เคลื่อนที่มาใช้ หากมีการสูญหายทางโรงเรียนจะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น
 ๕. ห้ามชาร์จแบตเตอรี่ (Charge Battery) ในโรงเรียน
 ๖. นักเรียนคนใดฝ่าฝืนแนวปฏิบัตินี้ให้ครูยึดโทรศัพท์แล้วเชิญผู้ปกครองมาติดต่อรับคืน
 ๑๐. การเดินทางบนถนนหรือระเบียบและขึ้นลงบันได
ระหว่างเปลี่ยนคาบหรือเวลาเรียนหรือเวลาปกติให้นักเรียนเดินชิดขอบขวาทุกครั้งและเดินเป็นแถว การเดินบนถนนให้เดินชิดขอบทางด้านขวา และถ้ามีทางเดินเท้าให้เดินบนทางเท้าด้านขวา ห้ามเดินบนถนน
 ๑๑. การมาพบและเยี่ยมนักเรียน
ผู้ที่ประสงค์จะพบหรือเยี่ยมนักเรียนให้ติดต่อและรอพบที่ห้องประชาสัมพันธ์ไม่อนุญาตให้ไปพบนักเรียนที่ห้องเรียนตามลำพัง เว้นแต่โรงเรียนเป็นผู้นัดหมายให้มาพบด้วยตนเองที่ฝ่ายกิจการนักเรียน หากมีความจำเป็นเร่งด่วนให้โทร ๐-๒๔๒๖-๓๒๒๒ หรือ ๐-๒๔๒๖-๓๔๔๑ ต่อ ๑๐๖
 ๑๒. การติดต่อผู้ปกครอง
โรงเรียนจะมีจดหมายนัดพบหรือติดต่อผู้ปกครองตามโอกาสอันสมควร ถ้านักเรียนมีปัญหาเรื่องความประพฤติ ฝ่ายกิจการนักเรียนจะมีจดหมายหรือโทรศัพท์เชิญผู้ปกครองมาพบที่โรงเรียนเพื่อปรึกษาหารือและร่วมกันแก้ปัญหาของนักเรียน
 ๑๓. การทำบัตรประจำตัวนักเรียนและทะเบียนประวัติ
นักเรียนโรงเรียนวัดพุทธบูชาทุกคน ต้องทำบัตรประจำตัวนักเรียนและทะเบียนประวัตินักเรียน ต้องพกบัตรประจำตัวนักเรียนตลอดเวลา โดยฝ่ายกิจการนักเรียนจะเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวนักเรียน ในกรณีที่บัตรชำรุดสูญหายต้องรีบทำบัตรใหม่ทันที และในกรณีที่ถูกรื้อตรวจบัตรประจำตัวนักเรียนด้วยเหตุใดก็ตามนักเรียนต้องพร้อมที่จะแสดงบัตรได้ตลอดเวลา



กฎกระทรวง

กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา

พ.ศ.๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่ประพฤติ ดังต่อไปนี้

- (๑) หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน
- (๒) เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่น
- (๓) พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด
- (๔) ชื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
สิ่งมีนิเมา บุหรี่ หรือยาเสพติด
- (๕) ลักทรัพย์ ทรัพย์ โจรกรรม ทรัพย์ ข่มขู่ หรือบังคับขืนใจเพื่อเอาทรัพย์สินบุคคลอื่น
- (๖) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เตรียมการหรือกระทำการใดๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๗) แสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในสาธารณะ
- (๘) เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี
- (๙) ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืน เพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่มอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๒ ให้โรงเรียนหรือสถานศึกษากำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

จาตุรนต์ ฉายแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก

พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้



ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนหรือสถานศึกษาของโรงเรียนหรือสถานศึกษานั้น

“กระทำความผิด” หมายความว่า การที่นักเรียนหรือนักศึกษาประพฤติฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา หรือของกระทรวงศึกษาธิการ หรือกฎกระทรวงว่าด้วยการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา

“การลงโทษ” หมายความว่า การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด โดยมีความมุ่งหมายเพื่อการอบรมสั่งสอน

ข้อ ๕ โทษสำหรับนักเรียนหรือนักศึกษา ที่กระทำความผิดมี ๔ สถาน ดังนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ทำทัณฑ์บน

(๓) ตัดคะแนนความประพฤติ และบันทึกข้อมูล

(๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ ๖ ห้ามลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบก่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธหรือด้วยความพยาบาท โดยให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษา และความร้ายแรงของพฤติกรรม ประกอบการลงโทษด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อเจตนาที่จะแก่นิสัยและความประพฤติไม่ดีของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สึกนึกในความผิด และกลับประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป ให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือผู้ที่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษามอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการลงโทษนักเรียน นักศึกษา

ข้อ ๗ การว่ากล่าวตักเตือน ใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษากระทำความผิดไม่ร้ายแรง

ข้อ ๘ การทำทัณฑ์บนใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนหรือนักศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา หรือกรณีทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้วยังไม่เจ็ดหลาย การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นตัวหนังสือ และเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

ข้อ ๙ การตัดคะแนนความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤติ นักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ใช้ในกรณีนักเรียนและนักศึกษาก่อทำความผิดที่สมควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

อดิศักดิ์ โพธารามิก

(นายอดิศักดิ์ โพธารามิก)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการเคารพของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๓๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงธรรมการว่าด้วยการเคารพของนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๒ เสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๑๕ กระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการเคารพของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงธรรมการเรื่องการเคารพของนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๒

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“นักเรียนและนักศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในสถานศึกษา

“สถานศึกษา” หมายความว่า โรงเรียน วิทยาลัย หรือสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่อยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๕ การทำความเคารพในห้องเรียน

๕.๑ เมื่อผู้ควรเคารพเข้ามาในห้องเรียนให้หัวหน้าห้องเรียนเป็นผู้บอกทำความเคารพโดยให้ใช้คำบอกว่า "นักเรียน" หรือ "นักศึกษา" ให้ทุกคนหยุดทำงานที่กำลังทำอยู่นั้นทันที นั่งตัวตรงแล้วบอกว่า "เคารพ" ให้ นักเรียนหรือนักศึกษาขึ้นตรงแล้วไหว้ เมื่อได้รับคำสั่งจากผู้รับความเคารพให้นั่งง่วงงลง

๕.๒ เมื่อนักเรียนและนักศึกษาศึกษาพบกับครูให้ยืนตรง เมื่อไปพบครูหรือเมื่อจะกลับไปที่โต๊ะเรียน ให้ใช้วิธีไหว้

๕.๓ การเคารพผู้ควรเคารพในทางศาสนาให้กระทำความเคารพตามประเพณีนิยม

ข้อ ๖ การทำความเคารพของนักเรียนและนักศึกษานอกห้องเรียน

๖.๑ นักเรียนและนักศึกษาทั้งชายและหญิงเมื่ออยู่ในแถวให้ใช้คำบอกว่า "แถวตรง"

๖.๒ การเคารพผู้ควรเคารพในทางศาสนา ให้กระทำความเคารพตามประเพณีนิยม

ข้อ ๗ การทำความเคารพของนักเรียนและนักศึกษานอกโอกาสอื่น

๗.๑ เมื่ออยู่กับที่มีผู้ควรเคารพผ่านมาให้ยืนตรงแล้วไหว้

๗.๒ เมื่อเดินสวนกับผู้ควรเคารพ นักเรียนและนักศึกษาต้องหยุดหันหน้าไปทางผู้ควรเคารพ ขึ้นตรงแล้วไหว้ เมื่อผู้ควรเคารพผ่านไปแล้วจึงเดินต่อไป

๗.๓ เมื่อผู้ควรเคารพอยู่กับที่นักเรียนและนักศึกษาคงเดินผ่านไปให้หยุดยืนตรงแล้วไหว้แล้วจึงเดินผ่านไปโดยก้มตัวเล็กน้อย

๗.๔ หากนักเรียนและนักศึกษาศึกษาพบผู้ควรเคารพคนเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้งในวันนั้น

๗.๔.๑ เมื่ออยู่กับที่มีผู้ควรเคารพผ่านมาหรือเมื่อเดินสวนกับผู้ควรเคารพนักเรียนและนักศึกษาคงหยุดหันหน้าไปทางผู้ควรเคารพ แล้วขึ้นตรงเป็นการแสดงความเคารพ

๗.๔.๒ เมื่อผู้ควรเคารพอยู่กับที่ นักเรียนและนักศึกษาคงเดินผ่านไปให้เดินโดยก้มตัวเล็กน้อย

ข้อ ๘ การทำความเคารพของนักเรียนและนักศึกษาระหว่างอยู่ในยานพาหนะเมื่อสวนกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือผู้แทนพระองค์ สมเด็จพระบรมราชินีนาถ พระบรมราชวงศ์ ชวงมหาราช ชวงราชินี ชวงบรมราชวงศ์ ชวงเยาชน ชวงประจำกองทหาร ชวงประจำกองลูกเสือ

๘.๑ ถ้าอยู่ในยานพาหนะสาธารณะ เช่น รถโดยสารประจำทางหรือยานพาหนะที่ไม่สะดวกแก่การออกมาทำความเคารพ เช่น รถยนต์ รถรับจ้าง รถบรรทุก ให้อยู่ในยานพาหนะนั้นด้วยอาการสำรวม

๘.๒ ถ้าอยู่ในยานพาหนะส่วนตัวที่สามารถออกมาทำความเคารพได้สะดวก เช่น รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน ให้หยุดและออกมาจากยานพาหนะนั้น แล้วแสดงความเคารพ

ข้อ ๙ นักเรียนและนักศึกษาไม่ต้องทำความเคารพในโอกาสต่อไปนี้

๙.๑ เมื่อได้รับอนุญาต

๙.๒ เมื่อขับขี่ยานพาหนะหรืออยู่ในที่คับขัน

ข้อ ๑๐ นักเรียนและนักศึกษาที่เป็นลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด สมาชิกผู้บำเพ็ญประโยชน์หรือนักศึกษา
วิชาทหาร การแสดงความเคารพให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๑ การแสดงความเคารพต้องให้เหมาะสมแก่เวลา สถานที่ และบุคคล

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๐

มารุต บุญนาค

(นายมารุต บุญนาค)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

แนวปฏิบัติการลงโทษนักเรียนโรงเรียนวัดพุทธบูชา

๑. ความผิดไม่ร้ายแรง

- มาสาย
- ขาดเรียนไม่เกิน ๓ วัน
- หนีการประชุม
- ก่อความวุ่นวายในห้องเรียน
- นำอาหารขึ้นบนอาคาร
- ไม่เข้าห้องเรียนตามตารางเรียน
- แต่งกายผิดระเบียบ ครั้งที่ ๒ เป็นต้น
- ขาดเรียนนอกกางเกง หรือกระโปรง ครั้งที่ ๒ เป็นต้นไป
- กางเกงหรือกระโปรงสั้นผิดจากเกณฑ์ของโรงเรียน ครั้งที่ ๒ เป็นต้นไป
- ผิดระเบียบเรื่องเครื่องแต่งกายและเหยียบเส้นรองเท้า ครั้งที่ ๒ เป็นต้นไป
- กระเป๋านักเรียนผิดระเบียบ ครั้งที่ ๒ เป็นต้นไป
- กล่าววาจาหยาบคาย ครั้งที่ ๒ เป็นต้นไป
- ประพฤติตนส่อไปในทางชู้สาว
- ทำความสกปรกภายในโรงเรียน เช่น ทิ้งเศษกระดาษ, ขยะมูลฝอย
- ชีตเขียนข้อความลงบนเสื้อผ้าของตนเองหรือของเพื่อน หรือสักข้อความบนร่างกายของตน หรือของเพื่อน

๒. ความผิดร้ายแรง

- หนีโรงเรียน
- ปลอมแปลงเอกสารลายเซ็นผู้ปกครอง
- แต่งกายผิดระเบียบ ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป
- ผิดระเบียบเรื่องเครื่องแต่งกาย ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป
- กระเป๋านักเรียนผิดระเบียบหรือไม่มีกระเป๋า ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป
- นักเรียนหญิงที่ไว้ผมผิดระเบียบของโรงเรียน เช่น ซอย, โกรก และตกแต่งทรงผม เป็นต้นไป

- นักเรียนชาย-หญิงที่ผิกระเปียบฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนโดยเจตนา (ไม่รับการตรวจความเรียบร้อย, ตรวจแล้วไม่แก้ไข, ตรวจแล้วยังทำผิกระเปียบ)
- กล่าววาจาหยาบคาย ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป
- ลักขโมย, ยักยอก, ริดไถ
- พกอาวุธ
- เล่นการพนัน
- สูบบุหรี่หรือสิ่งเสพติด
- ดื่มของมีเมาหรือพกพามาโรงเรียน
- แสดงกริยาวาจาไม่สุภาพหรือก้าวร้าวต่อครู
- ประพฤติตนในทางชั่วสาว
- นำหนังสือหรือรูปภาพลามกเข้ามาในโรงเรียน
- ชิดเขียนข้อความหรือรูปภาพบนฝาผนังหรือสิ่งก่อสร้างของโรงเรียน
- ทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน ของผู้อื่นหรือสาธารณสมบัติ
- เล่นในที่โรงเรียนห้ามเล่น
- ก่อเหตุทำให้ถูกร้องเรียนจากภายนอกโรงเรียน
- ก่อการทะเลาะวิวาท
- กลั่นแกล้ง รังแก ขู่เข็ญต่อผู้อื่นแอกว่า
- ชักชวนบุคคลภายนอกมาก่อการทะเลาะวิวาทภายในโรงเรียน

การตัดคะแนนความประพฤติ

๑. นักเรียนที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติ ตั้งแต่ ๓๐ คะแนนเป็นต้นไป ต้องกิจกรรมเพื่อปรับคะแนนความประพฤติให้สูงขึ้น
๒. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติ ตั้งแต่ ๕๐ คะแนนขึ้นไป ไม่มีสิทธิ์เรียนต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔
๓. นักเรียนที่ถูกตัดคะแนนความประพฤติ ตั้งแต่ ๕๐ คะแนนขึ้นไป ต้องเข้าค่ายอบรมจริยธรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

หมายเหตุ : การทำทัณฑ์บนจะเชิญผู้ปกครองมาทำสัญญากับโรงเรียน โดยเสนอผู้อำนวยการรับทราบ

ขั้นตอนการดำเนินการพิจารณาโทษนักเรียนตามมาตรการลงโทษนักเรียน
ที่ทำผิดโรงเรียนวัดพุทธบูชา

ผู้พิจารณาการลงโทษ	วิธีการ
ครูทุกท่าน	ตักเตือน, แจ้งครูที่ปรึกษา, ส่งใบเตือนที่ฝ่ายฯ
ครูที่ปรึกษา	ตักเตือน, เชิญผู้ปกครอง, แจ้งหัวหน้าระดับ
คณะกรรมการที่กลุ่มบริหารงานบุคคล (ระดับ)	ตักเตือน, เชิญผู้ปกครอง, รายงานผู้ช่วยฝ่ายกิจการนักเรียน
คณะกรรมการกลุ่มบริหารงานบุคคล (ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการ)	นักเรียนทำบันทึกคำให้การ, เชิญผู้ปกครอง, รายงานผู้ช่วย ฝ่ายกิจการนักเรียน, นักเรียนทำหนังสือสัญญา
คณะกรรมการกลุ่มบริหารงานบุคคล (รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล)	นักเรียนทำหนังสือทัณฑ์บน



วิธีการลงโทษ

ระดับ	ม. ต้น/ ม.ปลาย
๑	ตักเตือน
๒	ทำทัณฑ์บน

ระดับ	ม. ต้น/ ม.ปลาย
๓	ม. ต้น/ ม.ปลาย ตัดคะแนนความประพฤติและบันทึก ข้อมูล
๔	ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

รายการ	ครั้งที่					คะแนนรวม
	๑	๒	๓	๔	๕	
๑. เก็บขยะ	๕	๕	๕	๕	๕	
๒. ทำความสะอาด						
๒.๑ ห้องพักรู	๕	๕	๕	๕	๕	
๒.๒ หอพระ	๕	๕	๕	๕	๕	
๒.๓ ห้องน้ำ	๕	๕	๕	๕	๕	
๒.๔ อ่างล้างน้ำ	๕	๕	๕	๕	๕	
๒.๕ หอประชุม	๕	๕	๕	๕	๕	
๓. บำเพ็ญประโยชน์นอกสถานที่	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
๓.๑ วัด						
๓.๒ มัสยิด	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
๓.๔ สะพานลอย	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
๓.๕ กำแพง, ผนัง	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	
๔. อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย	-	-	-	-	-	

กิจกรรมคณะสีโรงเรียนวัดพุทธบูชา

กิจกรรมคณะสีเป็นการจัดและทำกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของโรงเรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. การจัดนักเรียนเข้าประจำทั้งหมด ๕ คณะ โดยมีนักเรียนในแต่ละห้อง ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย
๒. นักเรียนทุกคนร่วมทำกิจกรรมคณะและกิจกรรมที่โรงเรียนมอบหมาย
๓. ทุกคณะจะมีครูที่ปรึกษาแต่ละห้อง ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาประจำกลุ่ม คณะมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำหน้าที่ประธานมีภาระหน้าที่ประสานงานการทำกิจกรรมของคณะตลอดปีการศึกษา
๔. ทุกคนคณะจะได้รับผิชอบดูแลพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายและทำหน้าที่เวรประจำตามครูที่ปรึกษา ดังนี้

๔.๑ คณะที่ ๑ เวรประจำสัปดาห์ ชุดที่ ๑

รับผิดชอบพื้นที่ที่โรงเรียนกำหนด

๔.๒ คณะที่ ๒ เวรประจำสัปดาห์ ชุดที่ ๒

รับผิดชอบพื้นที่ที่โรงเรียนกำหนด

๔.๓ คณะที่ ๓ เวรประจำสัปดาห์ ชุดที่ ๓

รับผิดชอบพื้นที่ที่โรงเรียนกำหนด

๔.๔ คณะที่ ๔ เวรประจำสัปดาห์ ชุดที่ ๔

รับผิดชอบพื้นที่ที่โรงเรียนกำหนด

๔.๕ คณะที่ ๕ เวรประจำสัปดาห์ ชุดที่ ๕

รับผิดชอบพื้นที่ที่โรงเรียนกำหนด

๕. ทุกคณะจะต้องเตรียมความพร้อม เข้าร่วมแข่งขันกีฬาภายใน ระหว่างคณะสีประจำปีประมาณเดือนธันวาคมถึงมกราคมของทุกปี

บทบาทหน้าที่ของเวรประจำสัปดาห์

นอกเหนือจากความรับผิดชอบพื้นที่ที่กำหนดแล้ว คณะปฏิบัติหน้าที่เวรประจำวันจะต้องจัดนักเรียนในคณะของตนเอง วันละ ๒๐-๒๕ คน รับผิดชอบดูแลความเรียบร้อยต่อไปนี้

๕.๑ การทำกิจกรรมหน้าเสาธง

๕.๒ การดูแลความสะอาดบริเวณโรงเรียน ห้องเรียน โรงอาหาร

๕.๓ การดูแลความเรียบร้อยในเรื่องการแต่งกาย การมาสาย การเข้า

ร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง การเล่นกีฬาในสนามต่าง

พิธีตอนเช้าหน้าเสาธง

๑. ครูและนักเรียนร้องเพลงชาติและเคารพธงชาติ

เพลงชาติ

(นำ) ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย
(รับ) เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน
อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล
ด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี
ไทยนี้รักสงบ แต่ถึงรบไม่ขลาด
เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่
สละเลือดทุกหยาด เป็นชาติพลี
เถลิงประเทศชาติไทยทวีมีชัย ชโย

๒. นักเรียนกล่าวคำปฏิญาณตน

คำปฏิญาณตน

พวกเราเป็นไทยอยู่ได้จนถึงทุกวันนี้ ก็เพราะเรามี
ชาติ มีศาสนา มีพระมหากษัตริย์ ซึ่งบรรพบุรุษของเรา เอา
เลือด เอาเนื้อ เอาชีวิตและความลำบากยากเข็ญเข้ามาแลกไว้
เราต้องสละชีพเพื่อชาติ เราต้องบำรุงศาสนา เรา
ต้องรักษาพระมหากษัตริย์
เรานักเรียนจะต้องประพฤติตนให้อยู่ในระเบียบ
วินัยของโรงเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น
เรานักเรียนจะต้องไม่ประพฤติตนให้เป็นที่
เคียดแค้นแก่ตนเองและผู้อื่น

๓. นักเรียนสวดมนต์ตอนเช้า

บทสวดมนต์ตอนเช้า

อะระหัง สัมมา สัมพุทโธ ภาวะวา
พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิง
กิเลส เพลิงทุกสิ้นเชิงตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง
พุทฺธัง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ
ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิก
บาน (กราบ)
สวากขาโต ภาวะคะตา ธัมโม
พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดี
แล้ว
ธัมมัง นะมะสามิ
ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม (กราบ)
สุปะกฺขิณโน ภาวะวะโต สวาจะกะสังโฆ
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดี
แล้ว
สังฆัง นะมามิ
ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ)

๔. นักเรียนสวดมนต์เคารพพระคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์

บทเคารพพระคุณบิดามารดาและครูอาจารย์

มาตาปีตุนัง อะหัง วันทาமி ข้าพเจ้าขอไหว้
คุณบิดา – มารดา
อาจารย์ชะคุนัง อะหัง วันทาไม ข้าพเจ้าขอไหว้ครู –
อาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้